

Intencje mszalne:

Niedziela, 23 września 2012

8⁰⁰ + Edward Mickiewicz w 4r.ś

9³⁰ + Rajmund i zm. z rodziny

9³⁰ + 1r.ś. Władysław Szpara, rodzeństwo i rodziców z obojga stron

11⁰⁰ + Ireneusz Pietrzak (greg. 28)

11⁰⁰ w 10r.ślubu o bł. Boże i wszystkie potrzebne łaski dla Iwony i Adama Tomczak

oraz o bł. Boże dla dzieci Ady i Mikołaja

12³⁰ w 10r.ślubu Moniki i Waldka o bł. Boże i potrzebne łaski

18⁰⁰ + Roman Stolarski, bracia i siostry, rodziców z obojga stron

18⁰⁰ + Bartosz Birycki w 2r.ś.

Poniedziałek, 24 września 2012

7⁰⁰ + Ireneusz Pietrzak (greg. 29)

7⁰⁰ + w 5r.ś. Janina Chojnicka, Kazimierz i dziadkowie z obojga stron i dusze w czyścju cierpiące

18⁰⁰ + Jerzy Jakubowski

Wtorek, 25 września 2012

7⁰⁰ + Małgorzata Włodarczyk

18⁰⁰ + Ireneusz Pietrzak (greg. 30)

Środa, 26 września 2012

7⁰⁰ + Zbigniew Mohr

18⁰⁰ + Stanisława(k) Bar

Czwartek, 27 września 2012

7⁰⁰ + Danuta Jesionowska

18⁰⁰ o światło Ducha Św. dla Dagmary na egzaminie

Piątek, 28 września 2012

7⁰⁰ + Stanisław Kuśmierz

18⁰⁰ + Jan Siedlar

Sobota, 29 września 2012

7⁰⁰ + Zbigniew Mohr

18⁰⁰ ++ Genowefa, Bolesław, Janina, Edward, chrzestni i dziadków

Kancelaria parafialna czynna: środy i piątki od 15.30 do 17.00;

czwartki od 7.30 do 9.00

Adres korespondencyjny: Parafia bł. Doroty z Mąków;

ul. Rawska 16a; 82-300 Elbląg

Telefon: (55) 235 32 73

Strona internetowa: www.parafia.blogoslawionadorota.org

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Mąków

NR 43; XXV NIEDZIELA ZWYKŁA; 23 WRZEŚNIA 2012

Pierwszy

Uniżenie to doskonałość, którą Jezus nieustannie stawiał przed oczami uczniów, jak to dziecko z dzisiejszej Ewangelii. Pokora nie jest ponizaniem siebie, które jest powodowane

pogardą do siebie lub niezadowoleniem z tego, że się nie jest takim, jakim by się chciało być. To byłaby pycha. Pokora to takie uniżenie siebie,

które ukazuje prawdę o nas. To zgoda na swoją prawdziwą małość. Rodrycjusz napisał, że tak jak woda w górach spływa do dolin i nie zatrzymuje się na szczytach, podobnie łaska od Boga spływa do tych, co są najniżej, i nie zatrzymuje się na tych, którzy nad innymi się wynoszą. Ludzie pokorni są jak lustra, które nie mają własnego obrazu, lecz odbijają w sobie tego, który przed nimi stanie. Bóg nie wybrał na górę objawienia Mount Everestu, tylko niski pagórek Synaju. Najbardziej niebezpieczne dla uniżenia są te cnoty, które sobie przypisujemy. W „Ścieżce sprawiedliwego” rabina Luzzatto czytamy, że cnoty

Kalendarz liturgiczny:

25 IX bł. Władysława z Gielniowa

26 IX św. męcz. Kosmy i Damiana

27 IX św. Wincentego à Paulo

28 IX św. Wacława

29 IX św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

Cytat tygodnia:

„Kochajmy Boga - ale niech to będzie poprzez trud naszych rąk i w pocie czoła.”

Św. Wincenty à Paulo

mogą nas oszukiwać, gdyż przez nie widzimy się wyżej postawionymi od innych, a przecież żadna z nich nie jest naszą własnością, lecz darem Boga. Łaciński tekst, podając słowa Jezusa o tym, by być ostatnim, używa słowa novissimus, które owszem, znaczy ostatni, ale też najmłodszy, świeży, najnowszy. Bo w byciu ostatnim jest pewien sekret. Ten, kto stara się być ostatnim i ustawia się w cieniu innych, przestaje być starym człowiekiem, człowiekiem grzechu, staje się kimś nowym, świeżym, kimś wiecznie młodym! To właśnie dziecko było postawione przez Jezusa w centrum uwagi. Pokora człowieka czyni młodym, świeżym, a nie zgorzkniałym i zgrybiałym.

Święci znani... i nie znani

Św. Wincenty à Paulo

Św. Wincenty urodził się 24 kwietnia 1581 r. jako trzecie z sześciorga dzieci, w biednej, wiejskiej rodzinie. Jego dzieciństwo było pogodne, choć od najmłodszych lat musiał pomagać w ciężkiej pracy w gospodarstwie i wychowywaniu młodszego rodzeństwa. Rodzice marzyli o tym, by ich syn w przyszłości wyrwał się ku łatwiejszemu życiu. Czternastoletniego Wincentego wysłali więc do szkoły franciszkanów Dax. Na opłacenie szkoły Wincenty zarabiał daniem korepetycji kolegom zamożnym, a mniej uzdolnionym lub leniwym. Po ukończeniu szkoły nie bez zachęty ze strony rodziny podjął studia teologiczne w Tuluzie. W wieku 19 lat został kapłanem; jednak kapłaństwo było dla niego jedynie szansą na zrobienie kariery. Chciał w ten sposób pomóc swojej rodzinie. Studia w Tuluzie Wincenty zwieńczył bakalaureatem w 1604 r. Kiedy udał się z Marsylii do Narbonne, został wraz z całą załogą i pasażerami napadnięty przez tureckich piratów i przewieziony do Tunisu jako niewolnik. W ciągu dwóch lat niewoli miał kolejno czterech panów. Ostatnim z nich był renegat z Nicei Sabaudzkiej. Młody kapłan zdołał go jednak nawrócić. Obaj szczęśliwie uciekli do Europy. Właściciel Wincentego znalazł w Rzymie przytułek. Wincenty przez ten rok nawiedzał w Rzymie miejsca święte i dalej się kształcił. Papież Paweł V wysłał Wincentego do Francji w nieznanej bliżej misji na dwór Henryka IV. Pozyskał sobie zaufanie królowej, Katarzyny de Medicis, która obrała go sobie za kapelana, mianowała go swoim jałmużnikiem i powierzyła mu opiekę nad Szpitalem Miłosierdzia. Później Wincenty zgromadził wokół siebie kilku kapłanów, którzy w sposób bardzo prosty i dostępny głosili ubogim Słowo Boże. W ten sposób w 1625 r. powstało Zgromadzenie Księży Misjonarzy - lazarystów.

Wincenty w sposób szczególny dbał o przygotowanie młodych mężczyzn do kapłaństwa. Organizował specjalne rekolekcje przed święczeniami, powołał do życia seminaria duchowne. Wincenty założył również stowarzyszenie Pań Miłosierdzia, które w sposób systematyczny i instytucjonalny zajęły się biednymi, porzuconymi dziećmi, żebrakami, kalekami. Spotkanie ze św. Ludwiką zaowocowało powstaniem Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia (1633 r.), zwanych szarytkami (od franc. charite - miłosierdzie). W okresie frondy Wincenty niósł pomoc rzeszom głodujących, dotkniętym nieszczęściami i zniszczeniami wojennymi. Przez wiele lat był członkiem Rady Królewskiej - tzw. Rady Sumienia, której podlegały wszystkie sprawy Kościoła. Zajmując tak wysokie stanowisko pozostał cichy i skromny. Wincenty zmarł w 1660 r. w wieku 79 lat. Jego misjonarze pracowali wtedy już w większości krajów europejskich, dotarli też do krajów misyjnych w Afryce północnej. W 1651 r. przybyli również do Polski. W roku 1729 papież Benedykt XIII wyniósł Wincentego do chwały błogosławionych, a papież Klemens XII do chwały świętych w roku 1737. W 1885 r. Leon XIII uznał go za patrona wszystkich dzieł miłosierdzia w Kościele.

HUMOR

Niedaleko małej parafii, zbudowanej przy drodze, stoją rabin i ksiądz. Piszą na tablicy wielkimi literami: 'KONIEC JEST BLISKI, ZAWRÓĆ NIM BĘDZIE ZA PÓŹNO!' W chwili, gdy piszą ostatnią literę, zatrzymuje się samochód. Wychodzi kierowca i krzyczy:

- Zostawcie nas w spokoju, wy fanatycy religijni!!!

Wsiada z powrotem do samochodu. Odjeżdża. Po chwili słychać wielki huk i trzask... Duchowni patrzą na siebie i ksiądz mówi:

- Eeee... a może po prostu napisać "Most jest zniszczony!" Co?...

Ogłoszenia parafialne – XXV Niedziela Zwykła

1. W sobotę święto świętych archaniołów Michała, Gabriela i Rafała.
2. W przyszłą niedzielę w naszej parafii gościć będziemy siostry z Zakonu Mniszek Klarysek od Wieczystej Adoracji. Siostry Klaryski zbierać będą na remont zabytkowego kościółka pw. św. Jerzego, przy którym działa ich zgromadzenie.
3. Przypominamy o wzięciu deklaracji do Pierwszej Komunii Świętej, do Sakramentu Bierzmowania jak i deklarację wstąpienia do wspólnoty Żywego Różańca.
4. Bóg zapłać za ofiary składane tydzień temu na tacę w kwocie 1670 zł.
5. W minionym tygodniu odeszli do Pana:

+ Zenon Zwoliński, lat 63 z ul. Pabianickiej